

OVERWEGING Lucas 1:26-38 12 mei 2024 Huib Klamer

De moederliefde is de eerste liefde die elk mens ervaart. Eerst onbewust: in de baarmoeder – toen je als kindje meebewoog je met je moeder die je negn maanden droeg-. Je moeder raakt je als eerste aan toen je werd geboren, verzorgde je, voedde je, beschutte, lachte, knuffelde, speelde. In die eerste contacten ga je als kind ervaren “Ik ben geliefd”. Hier ontstaat het oevertrouwen, levenslust die de basis zijn voor een gezonde ontwikkeling, een gezonde persoonlijkheid.

Bij geboorte hoort blijdschap. Die blijdschap zien we bij Maria als ze een paar maanden in verwachting is, haar oudere nicht Elisabeth bezoekt, die ook in verwachting is. Maria is intens blij met de komst van haar kind, zingt een loflied: Wijd wordt mijn ziel, en juichend verheft zich mijn geest in Gd, mijn heiland. Want hij heeft omgezien naar de eenvoudige staat van zijn dienares etc

Ouders onder u – en grootouders onder u - herkennen misschien iets van die vreugde: want elk kind brengt blijde gezichten, hoop, verwachting, nieuw leven. Die oudervreugde zie ik ook in het beroemde eeuwenoude eikenhouten beeldje van Maria, achterin de kerk (wijzen). Zie plaatje voor op liturgieboekje. We zien Maria als jonge moeder Met op haar arm het kind Jezus. Ik zie vreugde, liefde. Zie Maria's ingetogen glimlach; de tederheid in haar handen, de aanraking, trots, de belofte van het nog jonge leven ... Dit beeldje kan mij blij maken. Met Maria kunnen we de vreugde van het ouderschap ervaren, vreugde dat je kinderen groeien, tot bloei komen.

Er is ook een andere kant. Ouders kunnen verdriet, zorgen hebben over hun kinderen, bijvoorbeeld als je kind verdriet heeft, eenzaam is, ziek wordt, problemen heeft op school; relatieproblemen. Je probeert te helpen, troosten, maar je ervaart ook onvermogen. Je kunt lang niet altijd helpen, je hulp kan worden afgewezen. Dat onvermogen, dat verdriet kunnen we herkennen bij Maria. Vooral als haar zoon, Jezus zijn lijdensweg gaat. We zien Maria's verdriet op de statie-beelden langs de wanden in deze kerk..... we zien Maria staande onder het kruis.....Wanhopig slaat zij haar handen ineen, onder haar hoofd. Wat is gebeurd met mijn kind? Hoe kan ik verder? Dan denk ik aan de moeders in Oekraïne, Gaza, Israël - en andere oorlogsgebieden - die schreeuwen om hun dode en vermiste kinderen.

Maria kan een toevlucht zijn bij alle verdriet, onmacht die we vaak ervaren.

Bron van troost.

Mooi vind ik dat uitgedrukt in de Mantelmadonna achter in onze kerk.

Gemaakt van spijkerbroeken van Amersfoorters – onder andere de spijkerbroek van Jan van Adrichem is erin verwerkt.

In de zakken van spijkerstof kunnen bezoekers een briefje met hun gebed insteken.

Ik doe houding/gebaar voor van de Mantelmadonna-Maria.....

Maria buigt licht zich voorover, strekt haar handen naar je uit, nodigt je uit om te schuilen onder haar omhullende mantel.

We kunnen bij onder haar mantel terecht met onze vreugde, maar ook met onze zorgen, ons verdriet. In haar omhulling kunnen we troost ervaren, compassie, hoop.

Maria is een echte mantelzorger. Mantelzorgers: u kent vast wel mantelzorgers in uw omgeving.....Dat zijn mantel-madonna's.

Je kunt je tot Maria wenden, om hulp, troost, liefde vragen, maar je kunt haar als voorbeeld nemen voor jezelf, je met haar identificeren, als Maria zijn, als Maria worden.

Maria kan een voorbeeld-gelovige zijn; voorbeeld hoe je in relatie kunt komen tot Jezus, tot Gd.

- Zoals Maria kun je verwonderd zijn, ontvankelijk worden, open voor het wonder van het leven. Als de engel Gabriël opeens Maria's huisje binnenkomt, voor haar staat en aankondigt dat ze een zoon gaat krijgen, vraagt ze verwonderd: hoe kan dit? Ik heb geen omgang met een man.

- Als later bij de Jezus' geboorte de herders vertellen over engelen die hen 's nachts toezongen over de geboorte van de Messias, vraagt Maria zich opnieuw af: wie is dit kind eigenlijk?

Maria blijft bij zichzelf, heeft vragen, zoals wij vragen hebben.

Ze bewaart die vragen in haar hart, wacht op de antwoorden. Geduldig.

Als zij niet begrijpt – nog niet begrijpt -, kan ze kan zich ook overgeven.

Als ze vol vertrouwen zegt: "Mij geschiede naar uw woord."

Zo kunnen we onszelf oefenen in geduld en overgave.

- Maria is vreugde. We kunnen worden als Maria: door vreugde te geven: aan elkaar, onze kinderen, onze vrienden.

- En zoals Maria kunnen we liefde geven. Zoals een Mantelmadonna, kunnen ook wij mensen omhullen met onze warmte, onze compassie. Toevlucht zijn voor ieder die we kunnen helpen.

Door de verwondering, geduld, vreugde en liefde van Maria kunnen we dichterbij Gd komen.

De inspiratie van Maria hoor ik terug in de woorden die Johannes schrijft in zijn brief (1^e lezing).

Gd is liefde en wie in de liefde woont die woont in Gd en Gd in hem.